



*Esu kilęs iš Mažeikių rajone esančio nedidelio Pikelių miestelio. Nuo mažens buvau kūrybiškas vaikas, ypač mėgau lipdyti iš plastilino. Pirmąjį savo paveikslą, įkvėptas animacinių filmų veikėjų, sukūriau galbūt šeštoje klasėje. Vėliau šis užsiėmimas ėmė atrodyti vaikišku ir kuriam laikui buvo pamirštas.*

*Tačiau po pertraukos vėl grįžau prie idėjos „tapyti“ plastilinu. Toliau kurti paskatino ir klasės draugų, artimųjų palaikymas. Šis pomėgis turėjo įtakos profesijos pasirinkimui. Pamatęs mano darbus dėdė odontologas pastebėjo, kad galėčiau būti geras dantų technikas, nes šios srities specialistui irgi reikalingas kruopštumas, atidumas, kantrybė, estetišinė nuojauta.*

*Paskatintas dėdės atvykau į Utenos kolegiją ir dabar jau esu Dantų technologijos studijų programos antrakursis. Nors studijos reikalauja daug pastangų bei laiko, stengiuosi aktyviai dalyvauti studentiškame gyvenime ir nepamirštu savo pomėgio lipdyti.*

*Dažniausiai menininkai, kurie naudoja kitas technikas, iš pradžių nusipiešia eskizą pieštuku, o aš to nedarau. Turiu paveikslo viziją ir bandau ją su plastilinu įgyvendinti tiesiai ant faneros plokštės. Pamažu taip ir gimsta paveikslas, kuriam sukurti reikia maždaug 30-40 valandų. Pagrindinės mano kūrybos temos – žinomų žmonių portretai, gyvūnai, gamta...*

*Už paskatinimą viešinti savo darbus labiausiai esu dėkingas savo šeimai. Šie paveiksliukai galbūt taip niekada ir nebūtų išvydę dienos šviesos socialinėse erdvėse, jeigu ne šeima ir ypač vyresnysis brolis Julius, kuris nuolat kartojo, kad mano darbai yra unikalūs ir reikia juos parodyti kitiems.*

*O savo pirmąją parodą skiriu Utenos kolegijos bendruomenei, kurios palaikymą ir pritarimą visose srityse jaučiu nuo pirmųjų studijų dienų.*

*Nuoširdžiai*

*Domantas Mažonas*